

шалъ Р . . . ми отговори, че това е било невъзможно да стане, защото имало вече получено извѣстие за доближаването на руски колони къмъ Одринъ . . . . Да! разбира се, слѣдъ такава една загуба на врѣме, това, може би, да се е оказало и невъзможно въ дадената минута, обаче, споредъ моето скромно мнѣние, то бѣше напълно възможно, но малко по-рано и при това, ако бѣха избрали позицията за съсредоточаване нѣкъдѣ още по-назадъ.

Тѣзи руски колони, за които ми говори маршала Р . . . ., че доближавали къмъ Одринъ, бѣха: едната — същата, която азъ срѣснахъ че идѣше отъ Шипка, а другата трѣбва да бѣше, вѣроятно, настѣпающата отъ къмъ Ямболъ. Двѣтѣ тѣзи колони бѣха отдѣлени една отъ друга съ твърдѣ голѣмо растојание и съ почти непроходими прѣзъ това врѣме на годината прѣпятствия.

Ако прочее, вмѣсто прѣпирнитѣ, вмѣсто крамолитѣ въ Татаръ-Пазарджикъ, Сюлейманъ би употребилъ това толкова скъпоцѣнно врѣме за съсредоточаване къмъ централната стратегическа позиция при Сейменъ-Харманлий, то, руската колона, която идѣше отъ Шипка, би била спрѣна изведнажъ; макаръ и напълно изолирана и висяща въ въздуха, тя би се видѣла принудена да атакува . . . . А щомъ като атакуваше при това положение въ каквото бѣше, то тя би била и напълно разбита! (в. схема № 10 на стр. 200). 2

Такава една съсредоточенность би позволила на Сюлеймана-паша да събере въ 24 часа всичкитѣ си сили на който и да било пунктъ отъ своето разположение.

Но за всичко това необходимо бѣше, щото Сюлейманъ-паша да държи смѣтка: за *пространството* и за *врѣмето*.

Обаче този човѣкъ, никога и за нищо не можеше да си даде отчетъ.